

COMACCHIO.

In het grote deltagebied van de Po is het pittoreske Comacchio (dat een 20.000 inwoners telt en 0,3 m. boven de zeespiegel ligt) een provinciaal centrum dat oorspronkelijk op een 13tal eilandjes is gebouwd. Het heeft dan ook de charme van al die plekken waar kanalen doorheen stromen en waar de enige hellingen door bruggen gevormd worden. Het is overigens met die Podelta een beetje zoals met de het vlakke land aan zee bij ons en in Nederland: in de loop van de laatste millennia zijn de kustlijn en de mondingsgebieden grondig gewijzigd, eerst door natuurlijke invloeden sinds een aantal eeuwen door menselijke tussenkomsten. Een vlak landschap, dat wel, maar op zijn manier uiterst boeiend.

In een iets of wat stabiele vorm is Comacchio in de laat – Romeinse periode ontstaan. Het eerste document dat aangeeft dat Comacchio een bisschopsstad was dateert uit de 5° E. In de tweede helft van het eerste millennium werd haar vloot beschouwd als een van de sterkste van de Adriatische Zee. Die zeehandel, van vooral vis en zout, bracht op, maar die rijkdom wekte ook appetijt van buitenuit! Van de relatieve vrijheid waarvan de mensen toen genoten bleef in de loop der eeuwen steeds minder over: het werd ingelijfd door Este's van Ferrara eerst en later door de Paus. Toch slaagden de mensen erin om de zware kosten die het onderhoud van een fragiel kanalen- en bruggenlandschap met zich meebracht op te brengen. Vanaf de 19° E. groeide het besef dat de mensen op den duur niet meer konden leven van de opbrengst van de vis (voornamelijk paling) uit de zgn. 'Valli', grote, ondiepe en lagune – achtige meren met hier en der verspreid kleine verhogingen waarop 'casoni' (rietenhuisjes), die in visperiodes gebruikt werden door de vissers.

Toen zijn de eerste voorstellen geformuleerd om die 'valli' droog te leggen, voorstellen die dan geleidelijk aan werden uitgevoerd in de late 19° en vroege 20° E. En tijdens de periode van Mussolini is die drooglegging in een versneld tempo doorgezet, al was het maar om te tonen waartoe de 'Genio Italiano' (waarbij zowel het volk als hijzelf bedoeld was!) in staat was. Maar veel heeft dat allemaal niet bijgedragen tot een substantiële verbetering van de levensomstandigheden van de mensen: het is nog steeds geen echt welvarende zone!

Wandeling:

Voor deze korte wandeling begin je best bij de speciale constructie van de '**Trepponti**', een speciale brug uit 1634, te paard over 2 kanalen die mekaar daar kruisen. Ze wordt gedragen door 5 gewelven die telkens 'wegdraaien' van het centrale gewelf. Je passeert verder rechts de '**Pescheria**' (de vismarkt), een gebouw dat uit de 18° E. stamt en in 1887 gemoderniseerd is en links het '**Palazzo Bellini**'. Dit neo-renaïssancistische gebouw uit 1870 de 'culturele' diensten van de gemeente, waaronder het 'Museum van het Romeinse Schip'.

Je komt dan bij het '**Canale S. Pietro**' (of, om he op zijn Venetiaans te zeggen, het 'Canale Maggiore') en je slaat rechts af in de Via Fogli. Daar heb je, aan de overkant van dat kanaal, het oude '**Ospedale San Camillo**' (nu een expositieruimte) en het '**Palazzo Vescovile**' (het bisschoppelijk paleis: tot 1986 woonde hier een bisschop). Z kom je bij de 'Torre del Orologio', een uurwerkstoren die in 1824 heropgebouwd is, nadat de oorspronkelijke uit 1330 acht jaar eerder ingestort was. Verderop links heb je de '**Loggia dei Mercanti di Grano**', de loggia van de graanhandelaars uit 1621. Hier werd ondermeer graan verdeeld voor de armen van Comacchio. En nog wat verder kom je op de Piazza XX Settembre, met de Kathedraal

(van oorsprong 8^oeeuws, maar volledig heropgebouwd in de vroege 18° E.) en de Klokkentoren, waarvan het bovenste stuk in 1751 (6 jaar na de bouw ervan!) is ingestort.

De moedigen kunnen de Corso Mazzini afstappen naar de oude palingrokerij en het heiligdom van '**S. Maria in Aula Regia**' met de suggestieve '**Loggia dei Capuccini**'. Ze kunnen ook naar rechts de Corso Garibaldi afwandelen, die uitloopt op de Piazza Roma met het oude Augustijnerklooster, nu 'in restauro'.

Museum van het Romeins Schip:

In 1993 is een Romeins vrachtschip gevonden dat tegen het einde van de 1° E. met zijn lading gezonken was in de oude delta van de Po. Het schip was met allerlei waren beladen, die blijkbaar bedoeld waren voor de onmiddellijke verkoop. Een soort marktkramer dus op het water. Het schip (21 m. lang en 130 ton zwaar) zelf was uitzonderlijk goed bewaard en wordt sinds dan gerestaureerd. Ze werken daar blijkbaar traag aan: ze kunnen nog steeds niet zeggen wanneer die 'restauro' zal afgelopen zijn ... In het museum is er wel een schaalmodel en een didactisch filmpje te zien

Maar de inhoud ervan is wel 'museum – klaar' gemaakt. En dat kan je bezoeken in het Palazzo Bellini. Er zijn 2 grote zalen. In de eerste scheepsinstrumenten tentoongesteld, met voorwerpen van alle dag voor de visvangst en ontspanning, leren schoeisel, keukengerei en instrumenten voor de lichaamsverzorging.

In de tweede zaal kan je dan (delen van) de eigenlijke inhoud van het schip bekijken, de commerciële lading dus die bestond uit loden staven, amforen, gewone ceramiek en 'dure' ceramiek in 'terra sigillata', 6 zeldzame loden votieftempeltjes en flesjes allerlei.